

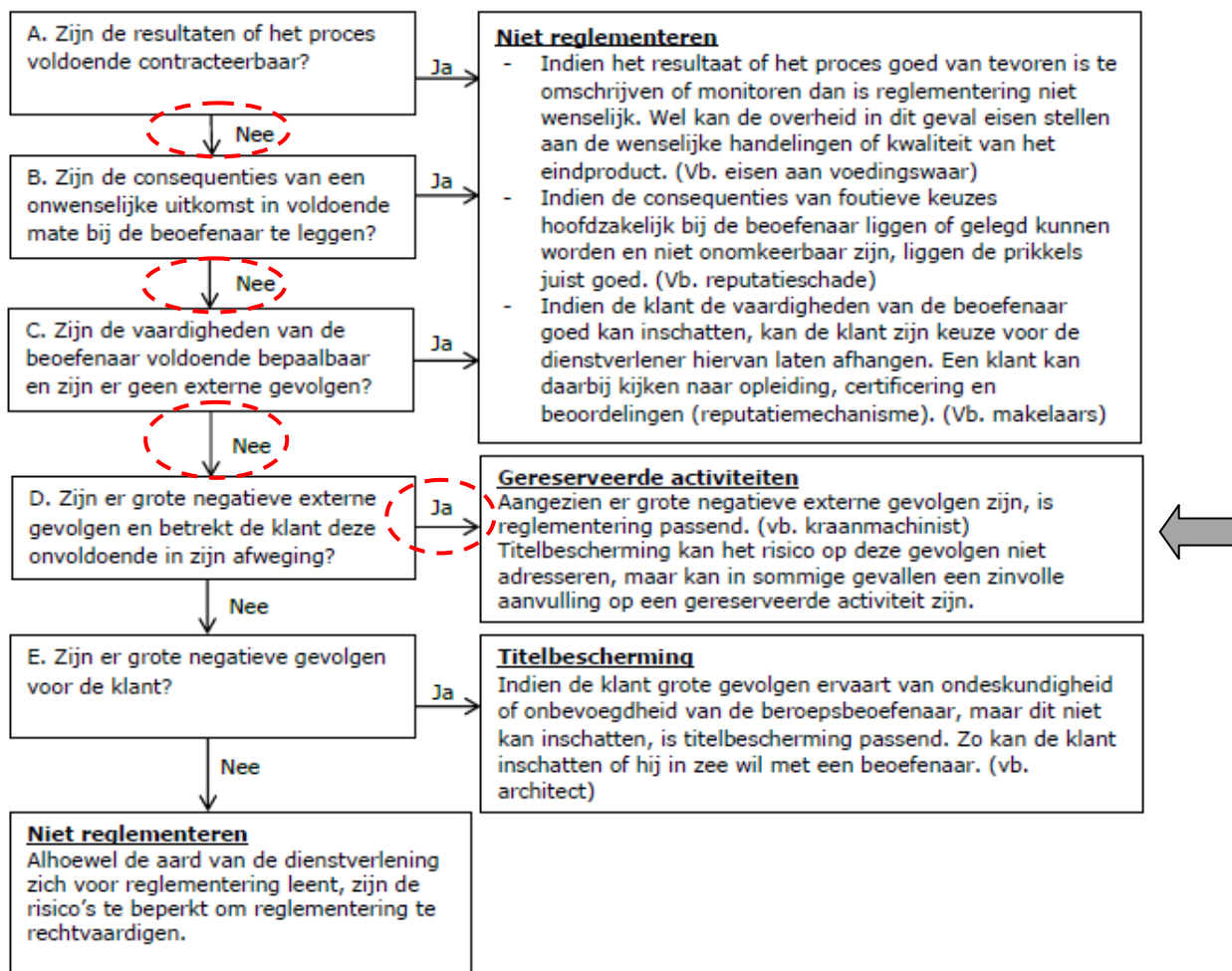
Bijlage:

Afweging beroepsreglementering installateurs verbrandingstoestellen

Het in 2015 door het kabinet vastgestelde 'Nationaal actieplan gereguleerde beroepen' (Kamerstukken II 24 036, Nr. 409) geeft aan hoe het kabinet de proportionaliteit van beroepsreglementering beschouwt. Specifiek is een afwegingskader ontwikkeld dat dient als handvat om de proportionaliteit van nieuwe beroepsreglementering te bepalen. Het uitgangspunt van het kabinetsbeleid is dat beroepsreglementering slechts gerechtvaardigd is als er redenen zijn om aan te nemen dat bij gebrek aan zulke reglementering publieke belangen in het geding zijn en deze niet op een andere wijze efficiënt te borgen zijn.

In onderstaande schema en tekst is aangegeven hoe de vragen voor de afweging voor het al dan niet instellen van beroepsreglementering voor installateurs van verbrandingstoestellen zijn beantwoord.

Schema proportionaliteit gereguleerde beroepen

Ad A:

Grotendeels zijn de resultaten van de werkzaamheden contractueel te omschrijven. Echter niet alle handelingen die een monteur moet uitvoeren zijn van te voren volledig vast te leggen omdat dit ook afhankelijk is van de situatie die ter plekke wordt aangetroffen. De werkzaamheden zijn dus deels afhankelijk van de inschatting van een kundig beroepsbeoefenaar (de installatiemonteur). Bovendien is het voor de klant niet te controleren of hij de gevraagde handelingen en resultaten heeft gekregen.

Ad B:

De gevolgen van ondeskundig handelen worden gedragen door consument en omwonenden. De Onderzoeksraad heeft geconstateerd dat het gros van de koolmonoxide ongevallen worden veroorzaakt door het handelen of nalaten van handelen door de installateur. Indien zich een dergelijk ongeval voordoet, is het de bewoner of omwonenden die ziek worden of in het ernstigste geval kunnen overlijden. Het is achteraf vaak lastig om juridisch aan te tonen dat dit de schuld van de installateur is en dus wordt een installateur zelden formeel aansprakelijk gesteld.

Ad C:

Het is voor de klant lastig om de vakbekwaamheid van de installatiemonteur in te schatten. Eventuele online reviews beperken zich vaak tot vriendelijkheid, klantgerichtheid en prijs van de installatiemonteur. Dit zegt echter niets over de vakbekwaamheid van de monteur. De gevolgen van ondeskundig handelen worden gedragen door de bewoner van de woning waarin het verbrandingstoestel is geplaatst, maar in sommige gevallen ook door zijn burens en omwonenden, bijvoorbeeld in flats waar sprake is van collectieve rookgasafvoeren (externe gevolgen). De gezondheidsgevolgen die bewoners (en omwonenden) na een ongeval ervaren, variëren erg, maar bij chronische blootstelling kunnen de gevolgen langdurig zijn. In geval van overlijden zijn de gevolgen uiteraard onomkeerbaar.

Ad D:

De Onderzoeksraad voor Veiligheid noemt het probleem van koolmonoxide vergiftiging bij (gesloten) verbrandingstoestellen onderschat en onbegrepen. Bij koolmonoxidevergiftiging wordt vaak gedacht aan een ouderwets probleem, dat alleen voorkomt bij open verbrandingstoestellen, onvoldoende ventilatie of slecht onderhoud van het verbrandingstoestel. Volgens de OvV zijn er meer risicofactoren, waarbij de vakbekwaamheid van de installatiemonteur een grote rol speelt. De consument is zich hier onvoldoende bewust van en neemt deze dus ook niet mee in zijn afweging voor zijn eigen veiligheid. Het probleem van gevaar voor omliggende woningen is nog minder bekend en wordt daarom vrijwel nooit in de afweging meegenomen.

Conclusie: Gereserveerde activiteit

Volgens het afwegingskader is het proportioneel om van werkzaamheden aan verbrandingstoestellen een gereserveerde activiteit te maken. Vervolgens zijn wel alle overige aandachtspunten uit het nationale actieplan gereguleerde beroepen' van toepassing. Dit wil o.a. zeggen dat de gereserveerde activiteit zo beperkt mogelijk dient te worden vormgegeven. De afweging is gemaakt voor de beroepsactiviteit: 'werkzaamheden aan verbrandingstoestellen, inclusief luchttoevoer en rookgasafvoer'. Overige werkzaamheden aan gasleidingen, warmteafgifte-systemen etc. vallen daar niet onder. Ook mogen geen onnodige toetredingsdrempels worden gecreëerd. Eisen aan aandeelhouderschap of verplichte toets op het ondernemingsplan voor inschrijving in kvK zijn daarom ook niet aan de orde.